

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/20411 en 08/20412 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 27 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 juni 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

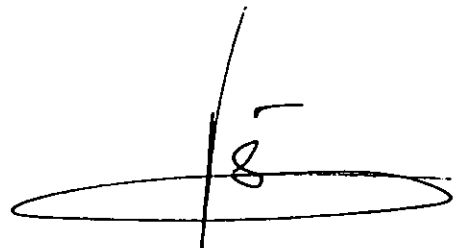
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 oktober 2008

284-563.

Verzonden: 14 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Amstelveen

Registratienummer: AWB 08/20412 (verzoek)
AWB 08/20411 (beroep)

Datum uitspraak: 27 juni 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraakse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. R.S. Nandoe,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 9 juni 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 3 juni 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 9 juni 2008 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 9 juni 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 20 juni 2008. Verzoeker is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.H.M. Post.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 15 juli 1997 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 10 oktober 1997 heeft verweerder deze aanvraag niet ingewilligd en aan verzoeker een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend. Het bezwaarschrift van 24 november 1997, gericht tegen het besluit van 10 oktober 1997, voor zover daarbij de asielaanvraag is afgewezen, is bij besluit van 14 april 1998 door verweerder ongegrond verklaard. Het beroep gericht tegen dit besluit van 14 april 1998, is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 24 november 2000 ongegrond verklaard. Daarmee staat het besluit van 14 april 1998 in rechte vast.

Bij besluit van 24 februari 1999 heeft verweerder de aan verzoeker verleende voorwaardelijke vergunning tot verblijf ingetrokken. Bij uitspraak van 24 november 2000 heeft de voorzieningenrechter het bezwaar tegen het besluit van 24 februari 1999 ongegrond verklaard, waarmee ook dit besluit in rechte vast staat.

Op 24 april 2002 heeft verzoeker wederom een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag door verweerder bij besluit van 25 april 2002 is afgewezen. Het door verzoeker tegen dit besluit ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank van 23 mei 2002 ongegrond verklaard.

Op 16 juni 2003 heeft verzoeker wederom een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 1 december 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het door verzoeker ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 mei 2006 ongegrond verklaard. Het besluit van 1 december 2004 staat na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 20 juli 2006 in rechte vast.

Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

5. Verweerder heeft de hier aan de orde zijnde asielaanvraag van 3 juni 2008, na een inhoudelijke beoordeling - met toepassing van de artikelen 29 en 31 van de Vw - afgewezen.

Verweerder stelt zich met betrekking tot het beroep van verzoeker op de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn), op het volgende standpunt. Artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt onder de toetsing die plaatsvindt bij toetsing aan artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000. Ook in het kader van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn moet sprake zijn van een individuele dreiging.

Ten aanzien van de ingebrachte documenten stelt verweerder dat er geen reden is om voor Noord-Irak een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. Verweerder verwijst hiertoe (onder meer) naar het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 14 februari 2008, waaruit naar voren komt dat voor de Kurdistan Regional Government-gebieden (hierna: KRG-gebieden) geen beleid van categoriale bescherming is geïndiceerd, aldus verweerder. De door verzoeker overgelegde documenten leiden hierbij niet tot een ander oordeel.

6. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker betwist verweeders interpretatie van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom haar uitleg van de Definitierichtlijn de juiste zou zijn. Gelet op de door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State op 12 oktober 2007 gestelde prejudiciële vragen kon verweerder de aanvraag niet in redelijkheid op zorgvuldige wijze in het Aanmeldcentrum Ter Apel afdoen. Ten slotte stelt verzoeker zich op het standpunt dat voor heel Irak een beleid van categoriale bescherming dient te worden gevoerd. Ter onderbouwing van zijn standpunt heeft verzoeker de volgende documenten overgelegd:

1. Schweizerische Flüchtlingshilfe, update Irak, van 22 mei 2007;
2. Schweizerische Flüchtlingshilfe, Asylsuchende aus Irak, van 25 juni 2007;
3. Brief Amnesty international inzake Noord-Irak, van 23 juli 2007;
4. Rapport UNHCR, Governorate Assessment Report Sulaymaniyah Governorate, September 2007;
5. Brief Amnesty International inzake Irak, van 11 april 2008;
6. Uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 25 maart 2008 (AWB 08/8091);
7. Uitspraak van deze rechtbank, deze nevenzittingsplaats, van 11 april 2008 (AWB 08/6417);
8. Uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, van 14 april 2008 (AWB 07/1689);
9. Uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2008 (AWB 08/11563).

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. Tussen partijen is niet in geschil dat verzoeker een Koerd is, afkomstig uit in Noord-Irak.

9. Uit de in rechtsoverweging 4 besproken feiten volgt, dat de onderhavige aanvraag van 9 juni 2008 een (herhaalde) aanvraag is in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

10. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling moet de rechter, ook wanneer door verweerder zoals in het onderhavige geval een volle toetsing is verricht, ter bepaling van

de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval direct treden in de vraag of sinds het vorige afwijzende besluit het voor de beoordeling van de aanvraag relevante recht is gewijzigd en zo nec. of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

11. De voorzieningenrechter stelt vast dat hij wet van 3 april 2008 de Vw 2000 is gewijzigd ter implementatie van de Definitierichtlijn (Staatsblad 2008, nr. 115, kamerstuk 30 925). Op 25 april 2008 is deze wet in werking getreden. Bij besluit van 9 april 2008 is het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) gewijzigd ter implementatie van de Definitierichtlijn (Staatsblad 2008, nr. 116). Dit besluit is eveneens op 25 april 2008 in werking getreden.

12. Ter terechtzitting heeft verweerder gesteld dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn volledig is geïmplementeerd in artikel 29 van de Vw 2000 en artikel 3.105d van het Vb 2000. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een ruimere bescherming biedt dan voornoemd artikel 29 van de Vw 2000 en dat de Definitierichtlijn dan ook onvolledig is geïmplementeerd.

13. Volgens artikel 2, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is een "persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt" een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Volgens artikel 15, onder c, bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

14. Van een gewapend conflict is blijkens de uitspraak van 20 juli 2007 (nr. 200608939/1, LJN: BB0917) van de Afdeling eerst sprake als gebleken is dat een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze militaire operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict.

15. Bij uitspraak van de Afdeling van 3 april 2008 (LJN BC8681) is verder over artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overwogen:
"Indien zich in het land van herkomst van een vreemdeling ten tijde van het besluit tot afwijzing van zijn asielaanvraag geen binnenlands gewapend conflict voordoed, valt hij zoals volgt uit de jurisprudentie van de Afdeling (voormelde uitspraak van 20 juli 2007) reeds daarom niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn en kan hij aan die bepaling geen aanspraak op bescherming ontleen. Indien zich in het land van herkomst van een vreemdeling ten tijde van het besluit wel een zodanig conflict voordoed, houdt dit echter niet zonder meer in dat hij reeds daarom onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn valt. Vastgesteld moet worden of de door hem gestelde schade in verband kan worden gebracht met dit conflict. Daarbij is van betekenis of dit conflict zich over alle delen van het land van herkomst uitstreckte, dan wel beperkt was tot duidelijk te onderscheiden deelgebieden. Indien, in dat laatste geval, een vreemdeling afkomstig is uit een deel, waar geen sprake was van een gewapend conflict en evenmin van gevolgen voor hem van een elders in het land bestaand gewapend

conflict, zal hij bij terugkeer naar dat deel geen schade leiden die in verband kan worden gebracht met een zodanig conflict en daarom buiten de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn vallen.

Uit het vorenstaande, volgt dat een vreemdeling, afkomstig uit een land waar zich, naar door hem gesteld, een binnenlands gewapend conflict voordoet, eerst onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn valt en deze bepaling derhalve voor hem relevant is, indien hij heeft aangetoond dat (ten tijde van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in het deel van het land, van waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hem van een elders in dat land bestaand gewapend conflict".

16. Hieruit volgt dat verzoeker aannemelijk dient te maken dat er in (de omgeving) van Sulaimaniya sprake is van een gewapend conflict dan wel dat hij aldaar te vrezen heeft voor ernstige schade als hiervoor bedoeld als gevolg van een elders in het land bestaand gewapend conflict.

17. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is met hetgeen verzoeker heeft aangevoerd, alsmede gelet op hetgeen over de binnenlandse situatie is aangegeven in het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak van februari 2008, niet aangetoond dat ten tijde van het besluit in Sulaimaniya sprake was van een gewapend conflict. Uit hierboven genoemd algemeen ambtsbericht blijkt dat de veiligheidssituatie in het grootste deel van het KRG-gebied tamelijk stabiel is en dat het in dat gebied rustiger is dan in de rest van Irak. Tijdens de verslagperiode hebben voor zover bekend geen aanslagen plaatsgevonden in de drie provincies die onder KRG-bestuur vallen (pagina 16 van het ambtsbericht). De aanslagen die in 2007 hebben plaatsgevonden in Noord-Irak – en ten aanzien waarvan door verzoeker informatie is overgelegd – zijn onvoldoende om een gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn aan te nemen.

Hoewel uit de door verzoeker overgelegde landeninformatie naar voren komt dat weliswaar sprake is van een instabiele situatie, is daarmee nog niet aannemelijk gemaakt dat sprake is van een gewapend conflict. Evenmin heeft verzoeker aangetoond dat ten tijde van het besluit sprake was van een situatie waarin verzoeker de gevolgen ondervindt van een elders in het land bestaand gewapend conflict.

18. De voorzieningenrechter laat voornamelijk in het midden of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn naast artikel 29 van de Vw 2000 aanvullende betekenis heeft. Gelet op het voorgaande valt verzoeker namelijk niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Aldus is deze bepaling, zo daaraan al enige aanvullende betekenis toekomt, niet aan te merken als een wijziging van recht die voor verzoeker relevant is.

19. Ter beoordeling staat vervolgens of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen

alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

20. De voorzieningenrechter overweegt ten aanzien van de door verzoeker overgelegde uitspraken van deze rechtbank dat ingevolge vaste rechtspraak jurisprudentie op zichzelf geen grond is voor het doorbreken van relictens on aantastbare besluiten.

21. Ter onderbouwing van zijn standpunt dat ook voor Noord-Irak een beleid van categoriale bescherming moet worden gevoerd heeft verzoeker verwezen naar de documenten genoemd onder rechtsverweging 6.

22. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling volgt dat ter zake van liet (niet) voeren van een categoriaal beschermingsbeleid verweerder een grote beoordelingsruimte toekomt, welke de toepasselijke rechterlijke toetsing slechts dan niet kan doorstaan indien verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan niet in redelijkheid tot een bepaalde beoordeling heeft kunnen komen. De rechter dient hij die toetsing het oordeel over de algehele situatie in het land van herkomst, dat tot stand pleegt te komen in samenspraak met en met instemming van de Tweede Kamer der Staten Generaal, in beginsel te respecteren.

23. In het ambtsbericht van 14 februari 2008 staat dat vanaf omstreeks eind augustus 2007 de veiligheidssituatie in het algemeen is verbeterd. De veiligheidssituatie in het grootste deel van het KRG-gebied is tamelijk stabiel. Er hebben tijdens de verslagperiode voor zover bekend geen aanslagen plaatsgevonden in de drie provincies die onder KRG-bestuur vallen.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op basis van dit ambtsbericht op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. De van na het ambtsbericht van 2008 daterende documenten en de daarin opgenomen informatie, brengen niet mee dat verweerder tot een andersluidende conclusie had behoren te komen.

24. Gelet hierop concludeert de voorzieningenrechter dat de zijdens verzoeker ingebrachte documenten ter ondersteuning van zijn standpunt dat een categoriaal beschermingsbeleid gevoerd moet worden, geen nova zijn.

25. Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

26. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 08/20412 (verzoek)
AWB 08/20411 (beroep)

7

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

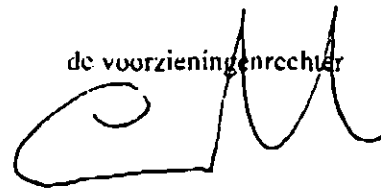
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeek en in het openbaar uitgesproken op 27 juni 2008 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

27 JUN 2008

Voor fotocopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

RIEL

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

Varebrack 17, 1815 HA Alkmaar. Telefoon: (072) 515 47 17, Fax: (072) 511 10 22

Mr M.J.A. Leijen
Mr R.S. Nandoe
Mr A. Spel

Juridisch medewerkster
Drs K.F.M. de Wit

website: www.leijennandoe.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 JUL 2008	
ZAAKNR. 200805145	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax 070 - 3651380

Uw kenmerk:

Ons kenmerk:

08-3773-N

Alkmaar, 4 juli 2008

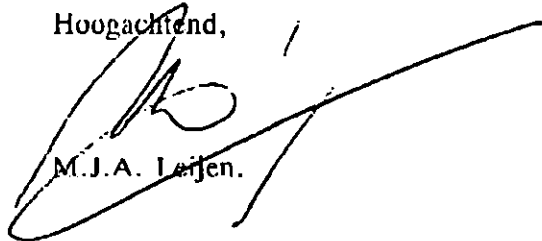
Betref: IND - herhaald asielverzoek

Edelachtbaar College,

Hierbij zend ik u een hoger beroepschrift gericht tegen een uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank Arnhem. Ik zend u dit zowel per fax als per gewone post.

Wilt u mij de ontvangst van het beroepschrift schriftelijk bevestigen?

Hoogachtend,

M.J.A. Leijen.

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

- 2 -

dat er ten tijde van het bestreden besluit sprake was van een situatie waarin hij gevolgen ondervindt van een elders in het land bestaand gewapend conflict. Nu verweerder niet betwistte dat er sprake was van een intern gewapend conflict hoefde appellant dat ook niet nader te onderbouwen.

- EU recht

De Rechtbank had ook geen oordeel mogen vellen in plaats van de Minister van Buitenlandse Zaken omdat hier sprake is van EU recht. Dit vergt een Europese interpretatie en geen nationale interpretatie. Dat geldt ook voor het begrip internationaal of intern gewapend conflict. In art 15 van de richtlijn staat niet dat er sprake is van een gewapend conflict als 'naar het oordeel van de nationale bewindspersoon' dat zo is. Het is ook de bedoeling om tot harmonisatie te komen binnen de EU. In dat licht is te begrijpen dat het oordeel overgelaten wordt aan de Minister van Buitenlandse Zaken zodat dit kan worden afgestemd binnen de hele EU. Dit zal vooral noodzakelijk zijn als uit de door u gestelde prejudiciële vragen blijkt dat art 15c Dri een minder individueel karakter heeft en het element mate van willekeur een veel grotere rol speelt. Dan is het ongewenst dat binnen de EU grote verschillen gaan ontstaan over de vraag waar zo een situatie van willekeur als gevolg van een gewapend conflict, aanwezig is.

De beantwoording van de door Uw afdeling gestelde prejudiciële vragen is dus ook van belang voor de vraag welke nationaalrechtelijke ruimte er is om te bepalen of er sprake is van een intern gewapend conflict of dat hier veeleer een Europees-rechtelijke interpretatie dient te volgen die zonnodig getoetst wordt door het Hof van Justitie in een spoedprocedure. Indien er sprake is van een meer Europees-rechtelijke dimensie, spreekt de Rechtbank zeker voor zijn beurt door in plaats van de Minister van Buitenlandse Zaken een oordeel te vellen.

3. Appellant kan zich niet verenigen met r.o 18, het onderdeel dat de Rechtbank in het midden laat of art 15c Dri aanvullende betekenis heeft

Onder verwijzing naar voorgaande grief - de Rechtbank heeft het beroep op art 15 Dri ten onrechte afgewezen op grond van het begrip gewapend conflict - had de Rechtbank wel dienen in te gaan op het geschilpunt of de richtlijn hier een aparte beschermingsgrond in het leven roept en appelland daar onder valt. Het beroep op de richtlijn kan op grond van de overweging van de Rechtbank, niet afgedaan worden als niet relevant nieuw recht.

4. Appellant kan zich niet verenigen met r.o 22 waarin de Rechtbank overweegt dat verweerder zich op het standpunt kon stellen dat er geen aanleiding bestaat voor het voeren van een categoriaal beleid.

- reikwijdte art 15c Dri in relatie tot 29d Vw

Eiser heeft gesteld dat nu ongewis is wat de reikwijdte van art 15c Dri is, niet uitgesloten kan worden dat dit dient te gaan vallen onder de d grond Ik verwijs naar de 4e alinea op blz 2 van de beroepsgronden. Onder verwijzing naar de voorgaande grieven had de Rechtbank hier moeten oordelen dat de zienswijze van het Hof van Justitie van de EG over de reikwijdte van art 15c Dri afgewacht zal

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

- 3 -

dienen te worden. De asielaanvraag kon daardoor niet binnen 48 procesuren worden afgewezen. Of art 29d nader ingevuld dan wel aangepast zal moeten worden vergde meer onderzoek.

- motivering standpunt verweerder/grenzen van het geschil

Een standpunt van de Staatssecretaris van Justitie over het te voeren beleid naar aanleiding van het ambtsbericht van januari 2008 en de stukken waar appellant naar verwees waaronder standpunten van internationale organisaties, is er niet. Nu eiser zich op het standpunt stelt dat de situatie verslechtert en ook Noord Irak instabiel maakt en dit ook uit het ambtsbericht blijkt, kon verweerder niet volstaan met de enkele stelling in de bestreden beschikking dat de terugkeer van appellant niet van bijzondere hardheid is. Daarmee is de stelling van eiser dat er sprake is van een verslechtering van de situatie sinds de beoordeling van de asielaanvraag van 16 juni 2003, niet gemotiveerd bestreden in de beschikking op de huidige asielaanvraag van appellant.

De Rechtbank heeft hier in plaats van de staatssecretaris een oordeel geveld over het ambtsbericht van januari 2008 en de stukken waar eiser zich op beroepen heeft. Dat is niet de taak van de rechter. Verweerder had op basis van de in art 3.106 Vb genoemde maatstaven dienen te beoordelen of gezien de stukken waarop eiser zich beroepen heeft en die allen dateren van na de asielaanvraag uit 2003, er reden was het categoriale beleid voor Irak bij te stellen. Nu dat niet is gebeurd kon niet door de Rechtbank gesteld worden dat de stukken waarop eiser zich heeft beroepen geen nova zijn.

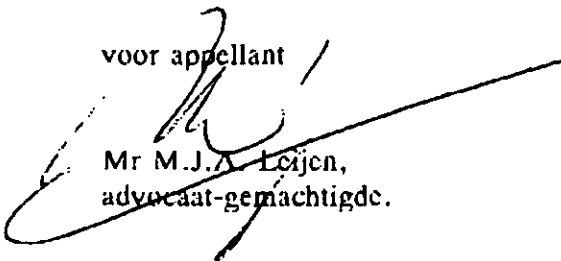
DAAROM:

wendt appellant zich tot uw Afdeling met het verzoek:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- het besluit van de Arrondissementsrechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem te vernietigen;
- het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren en de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 9 juni 2008 te vernietigen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank Arnhem voor een herbeoordeling met inachtneming van uw overwegingen;
- de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen in de kosten van het beroep en het hoger beroep.

Alkmaar, 4 juli 2008

voor appellant

Mr M.J.A. Leijen,
advocaat-gemachtigde.